

Barcelona, 4 de març de 2010

ANY III. núm.

69

El Papa Benet XVI consagrarà el temple de la Sagrada Família

El Papa Benet XVI farà un viatge d'un dia a Catalunya per consagrar el temple de la Sagrada Família.

La visita serà el 7 de novembre, després que vagi a Santiago de Compostel·la amb motiu de la celebració de l'Any Sant, segons informacions que va donar Mons. Lluís Martínez Sistach, cardenal de Barcelona, en la seva roda de premsa celebrada el 3 de març.

Aquesta primavera ja s'hauran acabat les obres de l'interior de la basílica i estarà tot a punt per obrir la nau central al culte mentre continuen les obres a l'exterior per finalitzar les torres i la façana principal.

Trobada de Superiores Majors de Catalunya

El dilluns 22 de febrer, a la Casa d'espiritualitat de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell a Rubí, va tenir lloc la trobada de les Superiores Majors, Delegades, Abadesses i Prioeres de Catalunya.

Tema proposat per al diàleg: ***El profetisme de la Vida Religiosa en el nostre món***, diàleg que es va centrar en la presència de la Vida Religiosa en els camps educacional, sanitari i sociosanitari.

Després de l'acollida cordial de la Montserrat Farré Cava, provincial de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, i l'abraçada fraterna de les assistents, a les 10.45 hores, la pregària es va introduir amb el cant *Feu-nos veure, Senyor, la claror de la vostra mirada*, seguit d'un text de José Antonio Pagola relacionat amb Mateu 11,4-6. A continuació, vam fer la lectura del Deuteronomi 24,14-16, i vam acabar amb el text i la "precisió" d'Agustí Borrell: *Déu és el vertader defensor dels pobres i dels oprimits* (*La Vanguardia* 5.2.2010).

Moment de pregària personal. **Cómo enfrentar los desafíos de la vida consagrada hoy. Espiritualidad y realismo.** Camilo Maccise ofereix tres claus d'interpretació:

1. *La clau de l'exili i de la resta.* Confrontada amb textos bíblics: ser solidari amb el pròxim, Salm 131. És el grup format pels *anawim* o "pobres de Yahvé" (Is 49,13; Salm 18,28, 149,4)
2. *La clau de la gratuïtat.* "Vocació profètica": gratuïta, inesperada, que fa experimentar la pròpia incapacitat (Jr 1,4-8; Is 6,5-7).
3. *La clau de la nit fosca:* El Sant ens invita a viure *un camí de fe, esperança i amor.*

Va acabar la pregària amb la manifestació de la nostra confiança en el Déu que ens salva expressada en el cant: *El Senyor és la meva força.*

Eulàlia Freixas va fer la proposta de treballar en dos grups. Un treballaria *LAS MINORÍAS RELIGIOSAS Y SU MISIÓN PROFÉTICA EN EUROPA* i l'altre sobre *HACIA UN NUEVO ROSTRO DE LA VIDA CONSAGRADA*, per a tenir després una posada en comú, marcant el temps del que es disposava en els grups.

La posada en comú ens va enriquir a totes per la comunicació sincera i l'ànim esperançat. Sintetitzant les aportacions podrien quedar així expressades, tenint en compte que el diàleg fou molt més viu que el que aquestes paraules poden expressar:

- El profetisme ha estat sempre de minories, en tots els temps.
- El profetisme es manifesta en una presència "activa" d'escolta i comprensió de forma universal.
- Reestructuració de comunitats i obres amb sentit profètic.
- La recerca constant i una resposta de per vida, enfront del voluntariat, sempre temporal. La Vida Consagrada és per sempre, el que espanta la societat actual que defuig qualsevol compromís de per vida.
- Interroga la vida fraterna comunitària, la comunicació de béns. La vivència de l'Evangelí.
- Davant d'una globalització que "uniformitza", la vivència de la fe en Jesucrist que accepta i respecta totes les cultures, anuncia l'evangelí i denuncia la injustícia és un signe profètic.
- Les actituds de respecte, humanització i proximitat a les persones, acceptant les circumstàncies adverses amb sentit de fe i esperança, és un signe profètic.
- Signe profètic és el plantejament amb criteris evangèlics de solidaritat i compromís al servei dels marginats. El profeta llegeix el present en clau de Déu i respon en el present. Signe profètic és viure en el món sense ser del món.
- Signe profètic és la vivència dels vots. La castedat consagrada que allibera per al servei i la fraternitat i universalitza l'amor al pròxim. El vot de pobresa que porta a compartir béns, valorant la persona, no pel que té, sinó pel que és. El vot d'obediència, viscuda en la seva dimensió de recerca comunitària i fraternal, testimonia que la autèntica llibertat ha de tenir en compte el bé dels altres, que el sentit de l'autoritat és el do d'un servei fraterne.
- El nou rostres de la Vida Consagrada està a viure amb radicalitat les tres claus anunciades: Èxode – Gratuïtat – La nit fosca.

- Essent testimonis de la *transcendència i presència* d'un Déu compassiu i misericordiós en societats pluralistes.
- Afavorint la creació de *comunitats noves* més senzilles, orants, fraternes, properes al poble.
- Testimoniant un *nou humanisme* des de l'experiència de Jesús de Natzaret, tot defensant els drets humans per a fer un món més just i solidari.
- Serem vertadera manifestació profètica si deixem de lamentar-nos i acceptem amb humilitat els moments que vivim amb fe i esperança, manifestant així la joia de sentir-nos estimats per Déu immensament misericordiós.

A la posada en comú va seguir el dinar fraterne en un ambient distès i alegre. Un passeig pel frondós bosc –camp obert– fins a la Plaça de la Pau per tornar a la casa on se'ns ha acollit amb afecte i on ens sentim unides per un mateix ideal.

A les 15.15 h, avaluació de la jornada; informacions i comunicació compartida; suggeriments sobre temes i llocs de trobada per a les properes jornades.

Trobada molt positiva, altament valorada per:

- La franquesa en el compartir planer i amb el desig d'aprendre les unes de les altres.
- Va ser una sortida del dia a dia en un ambient de serenitat, reflexió i pregària.
- Moment oportú per reafirmar la il·lusió per la Vida Consagrada i descobrir la riquesa subjacent en la Vida Religiosa.
- El reconeixement d'obertura creixent en les Congregacions. Cap de nosaltres es va sentir estranya i tothom va manifestar el seu sentir amb la llibertat dels fills de Déu.
- Es va valorar el "descobriment" que aquest és el nostre temps i l'hem de viure amb lucidesa i amb fe.

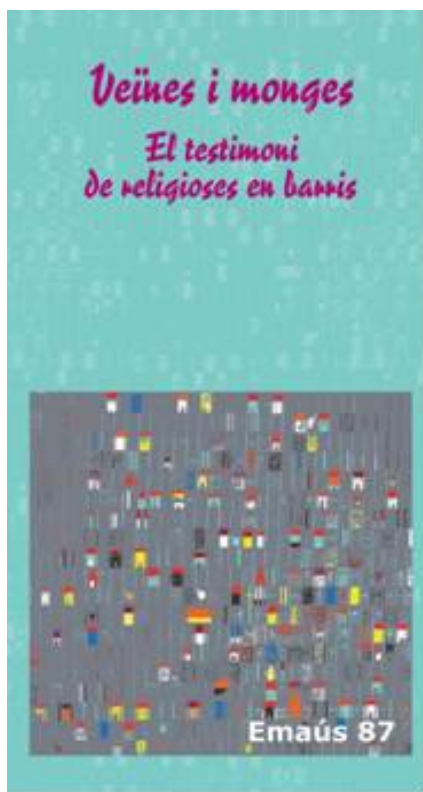
Margarita Bofarull, provincial de les Religioses del Sagrat Cor i vicepresidenta de la CONFER, va informar sobre el moment actual i va fer al·lusió a la propera Assemblea del proper 3 de març. Lourdes Ruiz de Gauna ens va comunicar en quin moment es troba la fundació Benallar amb el Projecte d'Acollida "Tu ets a Casa" al Raval de Barcelona, que du a terme la Comunitat Intercongregacional "Mare de l'Acollida".

L'Eulàlia Freixas va consultar i va buscar el consens sobre les dates de les properes trobades: 4-10-2010 i 21-2-2011. Es va acceptar el tema proposat: "*Animadores de les comunitats*". Quant al lloc de la propera trobada: La Llabor. Salesianes o Monestir de Sant Pere de les Puel·les.

En molts moments va estar present la catàstrofe d'Haití, les seves víctimes, ferits i destrosses materials. Amb la comunicació de l'Isa, Germana de Jesús-Maria, que està vivint en directe aquesta realitat, vam tornar a les nostres respectives comunitats. Agraïdes sempre pel coneixement de les diferents realitats viscudes amb fe i esperança en el Senyor que ens ha cridat a viure la Vida Consagrada amb amor.

Gna. M.ª Teresa Sáez, rad

Veïnes i monges, el testimoni de religioses en barris

Un total de **21 religioses**, de diversos llocs i congregacions, **que viuen a barris populars** i donen testimoni de proximitat, de fe i d'esperança entre la gent.

Un senzill llibre de poques pàgines i d'agradable lectura. El seu preu és de 7,25 euros i ha estat publicat pel **Centre de Pastoral Litúrgica** de Barcelona. El llibre està publicat en castellà i en català. Segons ha anat informant l'URC, en els darrers mesos, els religiosos i religioses de Catalunya inserits en barris han tingut diferents trobades i han realitzat algunes activitats de formació al respecte.

Aquest és el títol d'un petit llibret que acaba de sortir i en el qual he tingut la sort de col·laborar. La idea de fer-lo va sortir de la Rafi Cáceres, actual presidenta de l'ACO, que va assistir a una trobada de les religioses en el món obrer i va quedar impactada pels testimonis que va escoltar.

Ara sembla que les monges es posen de moda. El magnífic llibre *Monges*, editat per Fragmenta, ens apropa a la valenta realitat de moltes dones que estan lluny de ser les "fleumes" que indiquen els estereotips. La veritat és que algunes de les dones que hi escriuen tenen vides ben singulars: fer el

noviciat a una haima, viure la pobresa des del carrer, "liderar" alguns projectes... són vides que ens criden l'atenció i que captiven fins al punt de canviar la concepció que tenim de les monges en general. La Teresa Forcades, una monja ben mediàtica, contribueix també a modificar aquesta imatge.

El llibre que ens ocupa té un caire molt diferent d'aquest tipus de testimoniats. S'inscriu en una col·lecció (Emmaús CPL), que ja ha anat publicant alguns reculls d'aquesta mena: ser capellà avui, testimonis de parelles, de militants de moviment, de vida monàstica... *Veïnes i monges* recull el dia a dia d'algunes religioses de les que viuen en barris i que la gent de parròquies i dels moviments en el món obrer (JOC, ACO, GOAC...) tenim ocasió de tractar sovint.

Porten una vida que en molts aspectes es diferencia poc de la nostra. És fàcil de reconèixer-s'hi. Fan feines semblants, viuen en pisos com els nostres. Compren a les mateixes botigues. Planxen, renten, se'ls crema el dinar, i van a les mateixes caòtiques reunions d'escala de veïns que nosaltres. Treballen o viuen l'atur, es jubilen, es formen, i fan la declaració de la renda. Viuen, però, cèlibes i en comunitat, fan pregària de forma més sistemàtica que nosaltres i procuren viure l'Evangeli ben a fons. Viuen de manera molt senzilla, tenen la casa oberta a tothom qui s'hi vulgui apropar, pateixen una mica de "reunionitis" i practiquen allò de l'austeritat i del compartir que nosaltres sempre diem però que a la pràctica ens costa tant de fer. A casa seva sovint hi trobes visites que tractes poc perquè en la nostra atrafegada vida no hi caben: perquè són malalts mentals, perquè estan sols, perquè estan malalts... perquè formen part d'aquelles "famílies desestructurades" que sempre et compliquen la vida.

En conec unes quantes, de monges d'aquestes, sempre les he valorat i algunes han estat persones molt estimades que m'han marcat profundament. Però fins ara tendia a pensar que eren una espècie en extinció, que l'evolució de la nostra societat portaria segurament a altres formes de viure l'evangeli i que abans aquest era un camí que triaven perquè oferia possibilitats laborals, de formació, d'estil de vida, etc., que per a moltes dones (predestinades a la vida familiar i matrimonial) hauria estat impossible d'altra manera.

Doncs crec que m'equivocava. Perquè en aquesta aproximació que he fet hi he vist una forma profètica de viure l'evangeli. Profètica per la seva autenticitat, per la seva gratuïtat i perquè només des de la fe es pot entendre que en aquesta senzillíssima vida hi ha el Jesús més pregon. Un Jesús que no és present en les grans coses, sinó en les petites. I perquè el seu testimoni no és només un testimoni piadós (també ho és certament), sinó que hi trobes elements saníssims i esperançats: ganes de festa, bona comunicació, i també compromís polític, feminisme, ganes de renovació. I encara més. La majoria de congregacions s'han reduït considerablement i les religioses s'han fet grans. No les veig patir gaire pel futur institucional, més aviat hi ha confiança i hi ha també noves fórmules, com les experiències intercongregacionals, és a dir, fer comunitat o dur determinades accions entre religioses de "marques" diverses, amb l'esforç de deixar de banda protagonismes i costums molt arrelats, pel bé comú. Tant de bo que des de la política sabéssim fer una cosa semblant!

Jo crec que aquesta mena de vida rebrotarà, encara que tingui accents molt diferents. Perquè val la pena, perquè és un signe, sacrament, de l'Església més autèntica. Gràcies a totes elles.

Mercè Solé

Icones de l'amor de Déu per a tots els homes i totes les dones

Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la festa de la Presentació del Senyor. Catedral de Barcelona, 2 de febrer de 2010

Em plau moltíssim presidir aquesta Eucaristia amb motiu de la Jornada Mundial per a la Vida Consagrada, participada per tots vosaltres, estimats membres dels ordes i congregacions religiosos, i dels instituts seculars. Enguany aquesta Jornada té un lema molt

suggestiu i ric de contingut, en sintonia amb el contingut teològic i pastoral de la vida religiosa: "Camins de Consagració".

La nostra celebració de fe, esperança i caritat aquí a la catedral és tot un símbol de com l'Església aprecia la vostra vida i la vostra vocació. Sou un do que enriqueix tota l'Església de Jesucrist estesa d'Orient a Occident i també, per tant, la nostra Església diocesana de Barcelona. Amb aquesta Jornada, es vol posar en relleu la dignitat eclesial de la vostra vocació i la riquesa de la

vostra consagració seguint Jesús amb més radicalitat amb els tres consells evangèlics de castedat, pobresa i obediència.

El que caracteritza la vostra vida consagrada és l'amor entregat, aquest amor generós,

gratuït i oblatiu, que és humil i pobre, però que és la força que salva el món. Tots sabeu que el Sant Pare ha fet d'aquest amor el tema central de la seva primera encíclica. Aquest amor té la seva font en Déu creador i salvador i amb la vostra vida ho poseu ben palesament, puix us heu lliurat amb radicalitat a estimar Déu i els germans.

La vostra consagració us converteix en icones d'aquest amor de Déu per a tots els homes i totes les dones de la humanitat, i de manera especial pels més pobres i oblidats. I ho feu aquí i ho feu arreu del món, en aquells indrets on hi ha els nostres germans i germanes que més pateixen les conseqüències d'aquest món tan injust i sense entranyes per als més petits i els més pobres. I aquest amor a Déu al qual estem cridats per a tota l'eternitat en el cel, la vida religiosa, com sabeu, n'és una anticipació escatològica per a vosaltres i per a tot el poble de Déu.

En aquests moments en què vivim i enmig de la societat marcada fortament pel materialisme, la indiferència religiosa i el tancament a la transcendència, es fa encara més necessari que tots vosaltres, estimats germans i germanes de vida consagrada, visqueu intensament el vostre propi carisma, que aneu més i més a les fonts de la vida i espiritualitat dels vostres sants fundadors i fundadores, que atribuïu la màxima importància a la vostra espiritualitat i que renoveu amb il·lusió i confiança la vostra consagració al Senyor. Aquí rau el secret i la força de la vostra vida religiosa en el si de l'Església i del món. No us equivoqueu; anant més i més a Jesús, mantindreu sempre viva la vostra vocació que el Senyor us ha atorgat, sigui quina sigui la tasca que realitzeu. Seguireu camins de consagració.

En segon lloc, voldria recordar quelcom que he dit públicament, que la vostra consagració a Déu fa la vostra vida molt fecunda. Lliurant-vos totalment al Senyor esmerçant la vostra vida en una munió de serveis que són un veritable enriquiment per a la nostra societat. ¡Quantes obres porteu vosaltres, religiosos, religioses, persones consagrades a Déu, en el camp de la pobresa, de la marginació, de l'ensenyament, dels ancians, dels malalts, en el món de la cultura, de l'educació, del diàleg entre les ciències i la fe cristiana, del diàleg amb els no creients i els allunyats!... La nostra societat seria molt pobra sense la presència de totes les vostres comunitats, obres i serveis.

Vosaltres i les vostres obres sou un signe d'aquest amor a Déu i als germans, que està en el nucli de l'Evangelí i de la primera encíclica de Benet XVI. El Sant Pare, arrelat en el misteri de l'encarnació, supera tot dualisme, i ens fa veure com l'amor està cridat a madurar sempre i en totes les seves manifestacions vers l'"àgape" i com la manifestació de l'amor de Déu en

Crist ens porta a viure aquest amor generós en l'ordre personal i també en l'ordre institucional de l'Església i de les seves obres.

En tercer lloc, desitjo agrair-vos tot el que feu al servei de les obres al servei de la diòcesi. Em sembla oportú recordar, en aquest sentit, allò que ens diu el Concili Vaticà II i que referint-se a vosaltres us vincula íntimament a l'Església amb aquestes paraules: "Treballin amb generositat i amb diligència en l'edificació i creixença de tot el Cos místic de Crist i en bé de les Esglésies particulars" (CD 33). La vostra presència i actuació en el si de la nostra Església arxidiocesana és un enriquiment i com a pastor d'aquesta Església em plau agrair-vos-ho.

Amb la nostra celebració eucarística fem ben palesa la riquesa de l'Església diocesana, que és aquesta porció del poble de Déu aplegada pel bisbe, successor dels Apòstols, per celebrar el misteri pasqual del Senyor. Això us fa sentir més units i participants com a porció del Poble de Déu en la vida i missió d'aquesta Església diocesana. Així ho esteu realitzant també amb la vostra col·laboració amb les vostres obres i amb la participació en les parròquies i institucions diocesanes. En aquest sentit el mateix document conciliar afirma que "els membres dels instituts de vida consagrada, tant homes com dones, que també formen part de la família diocesana d'una manera peculiar, proporcionen gran ajuda als bisbes i, amb l'augment de les necessitats apostòliques, poden i han de proporcionar-lo cada vegada més" (CD 34).

Fent-se ressò d'aquest propòsit del Vaticà II, el nostre Concili Provincial Tarraconense, en una de les seves resolucions, proposa uns objectius que tots hem de fer nostres cada dia: "El Concili Provincial Tarraconense agraeix a Déu el do de la vida religiosa, que enriqueix evangèlicament les nostres Esglésies amb la seva presència i activitat". I "exhorta els religiosos i les religioses a mantenir-se fidels en el seguiment radical de Crist, amb el carisma específic de la pròpia vocació com a manera peculiar de contribuir a la santificació de la pròpia Església i a l'evangelització del món".

Continuem la nostra celebració eucarística. Entrem-hi amb la fe i el goig de la profetessa Anna i de l'ancià Simeó, que personifiquen la "resta" d'Israel que roman fidel a Déu. Fem nostres aquestes paraules, plenes de confiança i d'entrega a Déu de l'ancià Simeó: "Ara, Senyor, deixeu que el nostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble".

Que cada vespre, quan el dia acaba, a les Completes, puguem dir aquestes paraules i sigui un moment propici per posar-nos confiadament en mans del Senyor, després d'haver treballat per portar Jesús enmig dels homes, amb obres i amb paraules.

La JURC invita a fer un "viatge a l'interior"

La Vocalia de Joves de l'URC convoca la VI TROBADA de les religioses i religiosos que hagin emès els primers vots. Es tracta de celebrar un cap de setmana a Montserrat entorn del món interior i l'espiritualitat de la Vida Religiosa. Pregària, diàleg, reflexió, compartir, testimoniatge, joia, grup... són els ingredients de la nostra trobada.

Ens acompanyaran per reflexionar i dialogar **Mons. Agustí Cortés**, bisbe de Sant Feliu, i Mar Galcerán. Ens ajudaran a fer experiència interior Toni Torrelles i el grup *Utopies amb peatge*.

Preu inscripció: 37 €

Data d'inscripció: fins dilluns 8/03

Places limitades per ordre d'inscripció

Formes d'inscripció:

Sol·licitar plaça a Noemí Pujol (URC) per correu electrònic (urc.info@gmail.com), per telèfon (933024367) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (Barcelona). Horari d'atenció al públic de dilluns a divendres, de 15 a 19 h. Cal incloure-hi les dades següents: nom, cognom, institut/congregació, data naixement, correu electrònic i telèfon. Una vegada que la Noemí hagi confirmat la plaça, s'efectuarà el pagament per ingrés o transferència al compte de "La Caixa" 2100 3040 06 22 00340826, indicant el nom i cognom de la persona que s'inscriu i "trobada JURC".

Per a més informació, adreceu-vos al coordinador de la JURC: Santiago Muñoz

(santiagomunoz@salesianos.edu) 660787010.

Cal portar: **sac de dormir, dinar i sopar del dissabte, roba d'abric, estris d'higiene personal, paper i bolígraf.**

DISSABTE 20 DE MARÇ

10.30 Arribada, acollida i instal·lació
 11.00 Presentació de la trobada
 11.30 Pregària d'inici
 12.00 Primer bloc de treball
 14.30 Dinar
 16.30 Segon bloc de treball
 18.30 Descans
 18.45 Vespres al monestir
 19.30 Treball en grups
 21.00 Sopar
 22.00 Temps de compartir

DIUMENGE 21 DE MARÇ

09.00 Esmorzar
 09.45 Pregària
 11.30 Descans
 12.00 Eucaristia
 i "experiència interior"
 13.30 Avaluació
 14.15 Dinar i comiat

III Jornades de Pastoral Educativa

Amb la col·laboració de:

19 i 20 de març de 2010

3s Jornades de Pastoral Educativa

Les paraules que contaran la Paraula. El millor relat guanya

Organitza	Fundació de l'Escola Cristiana de Catalunya, amb la col·laboració de les Escuelas Católicas i l'URC
Tema	Les paraules que contaran la Paraula. El millor relat guanya
Ponents	Arturo Merayo, José Luis del Moral, Josexu Villacorta, Núria Calduch, Antonio Salas i Virginia Imaz
Lloc	Casal Borja (Jesuïtes), a Sant Cugat del Vallès
Dia	19 i 20 de març de 2010, divendres i dissabte
Hora	Dia 19: 9-14 i 15.30 a 19.10 Dia 20: 9-13.45.
Inscripcions	Les places són limitades i s'ocuparan per ordre d'inscripció. Per inscriure's cal fer una aportació per participant, per a despeses que inclouen el cafè de mig matí dels dos dies de 46 € Si es vol dinar el divendres al mateix casal Borja cal marcar-ho en el moment de la inscripció i té un cost de 13,50 € Inscripció a través del formulari que trobareu a la pàgina web www.escolacristiana.org o a través de l'enllaç: http://www.escolacristiana.org/esdeveniments/inscripcio.aspx?iddev=80
Data límit	Fins dilluns dia 15 de març, a les 9 del matí.

El nostre carisma és l'educació des dels valors de l'evangeli

Catalunya Cristiana, en el seu núm. 1.589, 4 de març de 2010, p. 5, publica una entrevista de Samuel Gutiérrez a **Belkis Mirtha Román**, mare general de les Caputxines del Diví Pastor, que adjuntem a l'annex d'aquest butlletí informatiu.

Finestra oberta: visita apostòlica a les monges nord-americanes

VISITA APOSTÒLICA A LES MONGES NORD-AMERICANES: "Jo només faig el que m'han manat" (Gna. M. C. Millea)

Posted by Fernando Prado, cmf, el 20 de febrer de 2010, a Entrevistes, notícies

John Allen (National Catholic Reporter) ha entrevistat la mare Marie Claire Millea (en la fotografia amb la germana Marlene Weisenbeck, presidenta de la LCWR, en la presentació de la gran exposició "Women and spirit: catholic sisters in America" a Washington). La mare Millea va ser

designada pel Cardenal Rodé (CIVCSVA) per realitzar una visita apostòlica a les més de seixanta mil religioses nord-americanes. La Visita va ser acollida amb reserves i el seu procés no ha estat exempt de polèmiques sobre la seva motivació, mètodes, conveniència i oportunitat. En aquesta entrevista, la mare Millea explica com s'afrontaran les dues properes fases de la visita, així com certa previsió sobre el seu desenllaç. Queda sembrat el gran dubte, ja que, en una de les respostes, sembla insinuar-se que potser el Cardenal Rodé deixi de ser Prefecte de la CIVCSVA abans de que acabi la visita apostòlica, el que deixa el dubte sobre si es culminarà. Reproduïm la interessant entrevista publicada en la versió en línia d'aquest prestigiós setmanari catòlic nord-americà.

Nota: entrevista en l'annex

"Enamoreu-vos de Jesucrist i del proïsme"

Para
l'orella

En una ocasió, tot visitant amb un grup d'infants el museu claretià de Vic, on es pot recórrer l'itinerari de la vida de Claret, un dels nois em va sortir amb aquesta: "Ah! Claret no ha estat sempre una persona gran, i és com nosaltres". Havia descobert aquella obvietat, que a voltes no conscienciem del tot o oblidem en el tràfec i afers quotidians, que arreu s'arriba amb un primer pas i que tot allò que volem abastar demana opcions.

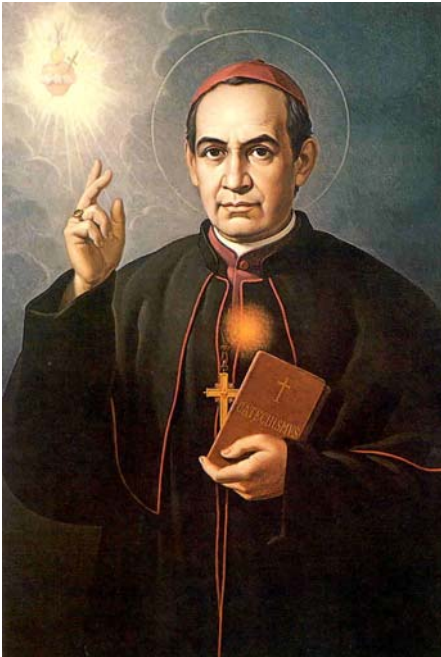
Descobrint la proximitat del personatge, al mateix temps que es feia més entenedora la seva obra, grandesa i santedat, aquest es convertia en algú proper amb qui "emmirallar-se" i poder veure-hi un model que oferia pistes i trets vàlids per aprendre i

imitar. Ens hi convida el text que amb lletres grans ens dona la benvinguda al museu: "Recordar el passat és comprometre's amb el futur" de Joan Pau II l'any 1981.

Antoni Maria Claret va saber parar l'orella a la crida de Déu, d'infant, d'adolescent, de jove i

de gran; a casa amb la família, a la catequesi, l'escola, el treball, la fàbrica, els estudis a Barcelona, el seminari, com a capellà, com a fundador dels Missioners Claretians, com a bisbe...

Sí, para l'orella en cada moment de la vida, en tota circumstància, en tots els passos i etapes, cercant sempre opcions fidels i coherents. Aquest para l'orella, a Claret, el portava sempre a viure, des de l'evangeli, el "neguit" de bé per les persones, i a veure com ell podia contribuir-hi. Ho va fer amb el compromís de lliurar la seva vida per aquesta causa, i convidant a d'altres a fer-ho també, anunciant a tothom l'Amor de Déu a la humanitat, i convidant a viure en aquest AMOR.

En la infància —parar l'orella— atent al que aprenia dels pares i germans, a la catequesi i a l'escola, i tot plegat el movia a sentiments de bondat i compassió envers tothom, reflectits en el tracte amb els companys, la gen gran, etc. i de com li dolien la malícia i les burles. Posteriorment, en començar a ajudar al taller tèxtil familiar i en el seu treball, aquest sentiments trobaven ressò en el tracte amb els altres treballadors i, en assumir responsabilitats, en la seva forma de corregir els treballadors, cercant sempre el respecte, valorar quelcom i mencionar després el que calia esmenar. Fou en la seva joventut, en plena vigoria dels seus estudis a Barcelona i amb un iniciat èxit i reconeixement en el camp de la fabricació, i en un moment en què el seu pare i d'altres auguraven per a ell perspectives per a un bon futur, quan aquest "para l'orella" porta l'Antoni (inquiet en el seu interior a una crida forta i radical) a qüestionar-se l'opció de fons de la seva vida: "Vaig recordar-me d'haver llegit: què en trauria l'home de guanyar tot el món si finalment perdia la vida? Aquesta sentència va causar-me una profunda impressió, jo rumiava i pensava què faria, però no me'n sortia". "Vaig trobar-me com Saule al camí de Damasc; em mancava un Ananies que m'orientés" "vaig dirigir-me a la Casa de Sant Felip Neri..." (autobiografia Sant Antoni Mª Claret).

Parar l'orella és viure oberts a les mediacions de les persones que ens envolten, als esdeveniments que vivim i de com hi responem; i des de l'evangeli i la pregària, fent camí amb d'altres, saber-ho integrar tot, demanant guiatge i consell quan ens calgui, a fi de discernir veritablement allò que el Senyor ens demana en la nostra vida.

A la sortida del museu, acomiadant el visitant, es llegeix la frase de Sant Antoni Maria Claret: **"Enamoreu-vos de Jesucrist i del proïsme i ho entendreu tot i fareu molt més del que he fet jo."**

Ricard Costa-Jussà cmf
Missioner Claretà

El P. Vidal i Bachs rep la Medalla de Sabadell al Mèrit Musical

El proper dissabte 6 de març, a les 19 hores, tindrà lloc l'acte públic de lliurament de la Medalla de la Ciutat de Sabadell al Mèrit Musical, a títol pòstum al Pare Josep Vidal i Bachs. Aquest escolapi, educador i pedagog del cant, va fundar l'Escolania de Sant Agustí, adherida al moviment Pueri Cantores.

Calendari del mes de març: propers esdeveniments

9	Dt	URC: Comissió Permanent
10	Dc	Reunió de superiors/es majors i/o d'administradors generals o provincials sobre la Llei dels centres de culte – Barcelona, d'11 h. a 13 h. Antena de Barcelona - Xarxa Àfrica-Europa, Fe i Justícia
19	Dv	Estació d'enllaç: Els joves, la fe i l'Església: conversem amb el bisbe Sebastià Taltavull. 22.00 h. Pl. Santa Anna, c. Rivadeneyra – Pl. Catalunya Conclusions en forma d'art Jornades de Pastoral
20	Ds	Jornades de Pastoral (matí) VI Trobada de Religiosos i Religioses Joves de Catalunya a Montserrat - Alberg Abat Garriga URC-CEVRE: trobada de formació inicial - celebració de Setmana Santa
21	Dg	VI Trobada de Religiosos i Religioses Joves de Catalunya a Montserrat - Alberg Abat Garriga Experiència SICAR, de 4.30 a 8.30 del vespre al Monestir de Sant Pere de les Puel·les
22	Dl	Formació inicial: fi del segon trimestre
28	Dg	Diumenge de Rams

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>